

[Karlskov Jensen.]

da ud fra, at hr. Lowzow også ønsker, at disse regler skal ajourføres.

Jeg synes også, hr. Lowzow burde være en lille smule forsigtig, når han bruger det udtryk, at det er idiotisk, at danske landmænd skal være henvist til at søge tilskud til dræning. Jeg synes nok, man skal være forsigtig med at bruge sådanne udtryk, når man lige har været med til at skabe flertal for, at der kan gennemføres en betydelig stigning i det beløb, der udskrives i amtsgrundskyld, og når man har været med til at afvise et forslag om, at erhvervene, herunder landbruget, skulle være fritaget for elafgiften.

Til sidst en enkelt bemærkning til hr. Ib Christensen, som siger, at tilskuddene fra FEOGA er statstilskud, så det batter. Det må være noget af en misforståelse; for det første er der jo ikke tale om statstilskud, for det andet burde hr. Ib Christensen prøve at sammenligne det, vi yder til EF, med det, vi modtager derfra. Det, vi yder, er kun en brøkdel af det, vi modtager. Men det, vi yder, går jo til en lang række generelle foranstaltninger under EF, bl. a. u-landshjælp og forskellige andre ting; det er ikke statstilskud til dansk landbrug.

Lowzow (KF):

Jeg synes, det var rare toner at høre, at kristeligt folkeparti er fleksibelt i sin indstilling over for den fremtidige struktur i landbruget, og ligeledes det, at der var nye perspektiver i det. Der var meget af det, som kunne være diskussionsgrundlag, netop hvis man vil diskutere noget virkelig langsigtet.

Derimod er jeg lidt skuffet over hr. Arne Bjerregaards vurdering af mig. Jeg har aldrig sagt til hr. Arne Bjerregaard, at han ikke kunne have rigtige samfundsindstillinger vedrørende undervisningsvæsenet, fordi han er lærer. Jeg håber, der er andre i folketinget, der mener, at jeg ser både på landets og på landbrugets bedste, selv om jeg er engageret i en erhvervsforening inden for det. Det ville jo udelukke mange fra at udtale sig om det, de havde viden om, hvis man ikke kunne være medlem af en organisation og samtidig være i folketinget.

Når man vurderer det hollandske landbrugs animalske produktion i dag, kan jeg nævne, at vi jo i landbrugsudvalget og også fra anden side har fået mange tal for den ordning, der var i

hollandsk landbrug i 1960'erne, hvorledes man dér havde en ganske vidunderlig støtteordning for byggeri og forsøgsbyggeri ude på de praktiske landbrug, en ordning, som der er talt for herhjemme, både fra landbrugets side og i folketinget, og som jeg tror det ville være en god idé at tage op. Hvis man ikke kan finde en anden måde at gøre det på, kan det f. eks. gøres ved, at man lægger netop forsøgsbyggeriet ud i de praktiske landbrug. Men generelt har det været denne massive opførelse af gode bygninger i Holland til en billig penge, som har været med til at bringe dets landbrug så langt frem.

Jeg synes, at forslagsstillerne må blive lidt nervøse, når de hører, at SF siger, der i folketinget er flertal for dette indgreb over for landbruget, og kommunisterne siger, at jo længere man står til venstre, jo større sympati er der for indgreb, og jo længere man står til højre, jo større ønske er der om frie forhold for landbruget. Jeg synes, det er en ganske glimrende formulering, som må lade forslagsstillerne lidt i tvivl om det rigtige i dette.

Hr. Svend Haugaard ønskede en debat startet. Det er den blevet, og jeg ønsker også meget, den skal fortsætte. Man siger, at de konservative altid har taget stilling for storbonden – jeg kan i øvrigt godt lide dette ord, det er et dejlig massivt og sundt ord – men når man taler om koncentrationen, må vi sige, at denne lov ikke har noget med det store landbrug at gøre. Der er jo netop tale om familiebegrænsningen og tilfælde, hvor vi begynder at nærme os det lille landbrug, hvis man overhovedet kan anlægge alle disse vurderinger. Hr. Svend Haugaard siger, at antallet af landbrug i størrelsen 60 ha stiger vældigt, men lad os da se på statistisk departements tal for det. De viser, at i året 1973-74 blev antallet af landbrug i størrelsen 60 til 120 ha formindsket med 1 – der var et minus på 1 – og i det næste år er der et plus på 49. I hele tiåret 1965-75 kom der 165 til om året, og de har nok – det kan jeg ikke se ud af statistikken – ligget lige omkring de 60 ha, stadig væk ud af 127.000 landbrug. Når kommunisterne taler om, at der er forsvundet landbrug, så er det nok tilfældet, men jeg ønsker ikke, der skal forsvinde landbrug i Danmark, og vi skal blot ikke vildlede befolkningen og presse dem, der skulle interessere sig for dette. Vi må tage i betragtning, hvor meget af vores landbrugsjord der er opslugt af byer, veje, jernbaner og offentlige institutioner.